

SANT JORDI 2017

Rafel Nadal i Lluís Gavalda triomfen a Girona i Tarragona

Els autors locals es van fer un lloc ahr entre els llibres més despàtxats a les altrés capitals catalanes. A Girona, *La senyora Stendhal* (Columna) de Rafel Nadal va coronar-se com un dels títols més demanats. També va triomfar Javier Cercas amb *El monarca de las sombras* (Random House), *On em portin els ametllers* (Grega) de Bàrbara Julbe i *Bonastruc, el jueu de Miquel Fañanás*.

Les *Lletres* (Bridge) del cantant d'Els Pets, Lluís Gavalda, van despuntar a Tarragona, on també es va vendre força *La filla esbarrada* (Capital Books) de Margarida Arizeta i *Reencarnacions miserables* (Aróla Editors) d'Olga Xirinacs. A les Terres de l'Ebre, els títols locals més destacats van ser *Terres de l'Ebre, frontera i frontissa* (Pagès Editors) de Xavier Vega i *Negre Estalzi* (Cossetània) de Francesca Allern.

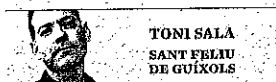
Lleida es va decantar per la novel·la negra amb *Assassins de Ponent* (Llibres del Delicte), escrita per diversos autors lleidatans. *La nit contra tu* (Proa) de Ferran Sáez també va sobresortir a la capital de Ponent. Arreu de Catalunya es va viure una jornada assolada que va afavorir que els ciutadans omplissin els carrers de les capitals de província a la recerca de roses i llibres.

Al mercat de Sant Feliu, el planter i les cols es barrejaven amb les roses. DAVID BORRAT

A LA COSTA

El Sant Jordi de sempre, a la cala de l'Ametller

TONI SALA
SANT FELIU
DE GUÍXOLS

Sent un diumenge, a Sant Feliu de Guíxols el Sant Jordi ha coincidit amb el mercat. Alguna pagesa ven alguna rosa entre les cols. La distribució és: parades de verdura a la plaça, parades de roba i material no comestible al passeig, parades de roses i llibres a la rambla. La rambla està a vessar. Entre llibres i roses, s'hi fa la tradicional recollida de firmes pel referèndum. Tot en ordre.

Com que a casa tothom llegeix i ningú està per mi, per celebrar la festa catalana de l'amor i la cultura me n'aniré a banyar. A la platja la gent pren el sol, que col·labora amb la festa, però només algun vell té el coratge de banyar-se. Me'n vaig fins a la cala de l'Ametller. Avui no hi haurà ningú, tothom està gaudint del dia més maco de l'any, que per cert ja triquem a internacionalitzar.

Baixo, doncs, a la cala. Em trobo una pila de llibres arran del camí, al peu d'un tronc, novetats de Sant Jordi. Quin irresponsable els ha abandonat... O és una parada? Calma. No. És un *bookcrossing*.

A la cala no hi ha ningú, i per això descobreixo... No m'ho puc creure. Hi ha un pi que està llegint. Un pi? No! Tots! Els joves i els vells! Acotats sobre el seu llibre, n'hi ha que seuen, n'hi ha d'estirats, tots

concentrats i en silenci, llegint. Quina meravella de país. Em fixo en les cobertes, Virgili, Xalàmov, Rodoreda... Estic flipant. Tenen piles de llibres esperant al peu del tronc. Un moment. L'espigol també llegeix, la farigola, la mòdega... Cadascun amb el seu llibre. Què els hi ha agafat? Un moment. Les gavines. Aguanten el llibre amb les ales i passen pàgina amb les potes, i si m'hi acostó se'n van volant amb el llibre al bec.

Trobo roses abandonades per aquí i per allà, perquè fins i tot els arbres enamorats que s'agafen per la cintura estan llegint. Quin país...

Paisatge

Una orada neda llegint el Tirant, una alga fulleja Proust; sota l'aigua no hi ha fronteres

Som la bomba. Els illots estan coberts de roses. A l'aigua hi floten petals vermells, però m'hi tiro igualment. Els crancs s'arraconen, amb els seus llibres entre les pines.

A sota aigua és una gran biblioteca. Hi ha prestatgeries a les parets de la roca. Els peixos també estan llegint. Els bancs de peixos en realitat són grups de lectura. "Sabem que la lectura fa el peix més independent -m'explica un mestre sard- i hi dediquem la majoria d'hores curriculars. En les coses, s'hi ha de creure". Caram. Una ora-

da neda llegint el Tirant. Una alga fulleja Proust en francès. Aquí sota no hi ha fronteres. Passa un pop recitant de memòria Machado. Com que és l'Any Bertrana, veig molts peixos amb les últimes edicions d'aquest autor entre les aletes. Quina gràcia. Una orada passa un Gramsci a una juliola. Dos verats comenten Pla.

"Estem en contra de les fantasmades", em comentà un serrà. "Ho heim après dels bons llibres". "Ja... -m'atreveixo a dir-li-. Això és com un peix que es mossega la cua". Un ericó aixeca un moment el cap d'un volum de Hobsbawm i demana silenci. Quines coses. Més val que me'n torni a casa a redactar aquesta crònica. Sortint de l'aigua, veig passar un veler amb una cita de Montaigne escrita a la vela. Quin país! Volem la independència i no sabem que ja som lliures. M'adono d'un punt de vegetació més espessa, és un grup d'esbarzers al voltant d'un escriptor que ha vingut a fer una conferència sobre Rousseau. M'encanta Sant Jordi. Una aranya s'està cruspint un escarabat viu sense abandonar ni un moment la lectura de Kafka.

Sortint de la cala, destorbo una sargantana que llegia Dickens. "No sabia que vosaltres també fèssiu el Sant Jordi", li dic. "De tota la vida -em contesta-. I saps què ens agrada, sobretot? Que Sant Jordi no sigui un festiu. Trobem que si fos festiu, perdria tota la gràcia".

Les vendes de roses creixen i arriben als sis milions

El Gremi de Floristes va celebrar ahr que, en contra dels pronòstics, les vendes de rosas augmentessin respecte a l'any passat i se situessin al final de la diada en els sis milions. En comptes de la davallada d'entre el 5% i el 15% que temia el gremi pel fet que Sant Jordi calgués en diumenge, les vendes van créixer prop d'un 10%. Joan Guillén, president del Gremi de Floristes, va valorar positivament l'incipient augment de roses de Catalunya i altres zones de l'Estat, tot i que la majoria són d'origen estranger. La crítica de Guillén va anar dirigida a la venda ambulants. Va reclamar com a "absolutament necessària" la seva regulació de cara al futur.